

ข่าวประจำวันอังคารที่ 6 ตุลาคม พ.ศ.2558

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

รู้ทันนิวเคลียร์ ดีมีแต่โทษกัมมันต์

“ประเทศไทย”...มีการนำเทคโนโลยีทางนิวเคลียร์และรังสีมาใช้งาน 50-60 ปีแล้ว การนำมาใช้ก็ต้องมีการกำกับดูแล การตรวจสอบ เพื่อให้แน่ใจว่าทุกอย่างเป็นไปด้วยความปลอดภัย

กิตติศักดิ์ ชินอุดมทรัพย์ รองเลขาธิการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ (ปส.) บอกว่า เรื่อง “นิวเคลียร์”...“รังสี” เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่ามีประโยชน์ แต่ถ้าใช้ไม่ถูกต้องก็อาจมีโทษได้ จำเป็นต้องมีหน่วยงานทำหน้าที่กำกับดูแล ตรวจสอบ เพื่อให้ความมั่นใจกับประชาชนผู้ใช้งานว่า ทุกอย่างเป็นไปตามมาตรฐาน แล้วก็ปลอดภัย

สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำหน้าที่ในการกำกับดูแลในส่วนนี้ ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน

เพื่อให้แน่ใจว่า “ทุกกิจกรรมที่นำเอานิวเคลียร์มาใช้ในประเทศไทย มีการดูแล”

ขั้นตอนการดูแลเริ่มจากเรามีกฎหมาย มี พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 ออกมาเป็นกฎหมายแม่บทในการใช้กำกับดูแล เริ่มต้นตั้งแต่ใครก็ตามนำเอาสารกัมมันตรังสี วัสดุนิวเคลียร์มาใช้ในประเทศไทย ต้องมีการขออนุญาตนำเข้า ครอบครอง ใช้ก็ต้องขออนุญาต ใช้เสร็จจะส่งออกไปใช้งานแล้วก็ต้องขอ

นอกเหนือจากการกำกับดูแลตามกฎหมายแล้ว ยังมีอีกบทบาทหลักที่สำคัญที่ต้องกล่าวถึง นั่นก็คือ “การเฝ้าระวัง” เป็นภารกิจหลักที่สำนักงานฯให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เฝ้าระวังอันดับแรก...ก็คือ เฝ้าระวังในสิ่งแวดล้อม มากับ...“อากาศ” มากับ...“น้ำ” หมายถึงว่า กัมมันตภาพรังสี ซึ่งอาจจะปนเปื้อนจากในประเทศหรือจากต่างประเทศก็ได้ อย่างกรณีที่เกิดอุบัติเหตุขึ้นที่โรงไฟฟ้านิวเคลียร์เชอร์โนบีล หรือที่ฟูกูชิมะ ประเทศญี่ปุ่น เกิดที่ประเทศนี้อาจจะแผ่มาเมืองไทย จะต้องมียุทธศาสตร์ในการเฝ้าระวังเพื่อที่จะเตือนคนในประเทศไทยเราว่าตอนนี้แผ่มาถึงหรือยัง

สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ (ปส.) ได้จัดตั้งสถานีเฝ้าระวังตามจังหวัดต่างๆ ตอนนี้มีอยู่ 17 สถานีบนบก กับอีก 3 สถานีใต้น้ำ เพื่อวัด ส่งข้อมูลมาที่สำนักงานตลอดเวลา 24 ชั่วโมง แล้วก็ มีเจ้าหน้าที่คอยมอนิเตอร์อยู่ ณ จังหวัดนี้ สถานีนี้ระดับรังสีเป็นอย่างไร ถ้ามีการเตือนก็รีบตรวจสอบ

อีกกรณีที่ไม่ได้มาทางสิ่งแวดล้อม ปนเปื้อนมากับ “สินค้า” ... “คน” พวกพาเข้ามาอาจมีทั้งผู้หวังดี ผู้ไม่หวังดี สินค้าก็จะมีตามด่านท่าเรือ ท่าอากาศยาน ด่านตามแนวชายแดน จะต้องมีการตรวจสอบ การเฝ้าระวัง ตรวจสอบรัศุกุมเช่นกัน ที่ดำเนินการไปเรียบร้อยแล้วได้ขอความร่วมมือกับกรมศุลกากร จะมีเครื่องเอกซเรย์ มีอุปกรณ์ในการตรวจสอบวัดรังสีที่มีความไวพอในการตรวจจับพ่วง มาด้วย

“...มากับสินค้ากับคน ถ้ามีใบอนุญาตถูกต้องจากต้นทางถึงปลายทางไม่มีปัญหาแน่นอน สมมติว่า เครื่องเอกซเรย์ตรวจสอบแล้วแจ้งเตือน หมายถึงว่า มีรังสี เจ้าหน้าที่ก็ต้องเช็คว่ามีใบอนุญาตไหม...ถ้ามีก็ผ่านได้ ถ้าไม่มีก็ต้องกักเอาไว้ก่อน มันคืออะไรอยู่ข้างใน นี่คือมาตรการที่ทำ เพื่อป้องกันการลักลอบนำเข้า”

ในระยะต่อไป จะต้องขอความร่วมมือกับทางท่าอากาศยานในการที่จะสแกนสนามบินด้วย กำลังคุยกันอยู่ระหว่างสนามบินหลักๆ ว่ามีความเป็นไปได้ไหมที่จะติดตั้งเครื่องตรวจวัดระดับรังสี

“สนามบินค่อนข้างเป็นจุดที่มีปัญหา คนเยอะมาก จะดำเนินการตรวจสอบกันแบบไหนก็ต้องมานั่งคุยกันในรายละเอียดอีกทีหนึ่ง เรื่องเทคนิคไม่มีปัญหา แต่มีปัญหาในขั้นตอนกระบวนการทำงานว่าจะทำกันอย่างไร”

ยกตัวอย่าง “ท่าเรือแหลมฉบัง” ได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา ติดตั้งอุปกรณ์อย่างสมบูรณ์แบบ ตู้สินค้าทุกตู้ที่วิ่งผ่านเข้ามาทั้งส่งออก นำเข้าจะได้รับการตรวจสอบเรียบร้อย เป็นต้นแบบที่มั่นใจได้

วันนี้เราต้องรีบทำ เพราะประตูการค้าเสรีอาเซียน หรือ “เออีซี” กำลังจะเปิดแล้ว สินค้า คน ก็จะทะลักเข้ามาอีกมหาศาล ปัญหาที่ว่าเราก็ไม่รู้ว่าสินค้าที่เข้ามาจะมีอะไรหรือเปล่า

“ไม่กี่เดือนที่ผ่านมา เลขาธิการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ คุยกับอธิบดีกรมศุลกากร เซ็นเอ็มไออยู่กันเรียบร้อยแล้วจะมีมาตรการร่วมกัน เพื่อปกป้องประเทศไทยไม่ให้มีการลักลอบสิ่งอันตรายเหล่านี้เข้ามา”

ข้อกังวล “อาหารฉายรังสี” ไม่ต้องกลัว ไม่มีการปนเปื้อนแน่นอน จะมีก็อย่างเดียวเท่านั้นก็คือกรณีเกิดอุบัติเหตุอย่างที่ฟูกูชิมะ เซอร์โนบิล อาจจะมีการปนเปื้อนฟุ้งกระจายมากับข้าว หากนำเข้ามาก็ต้องตรวจสอบได้

หลายคนอาจจะคิดว่า วันนี้ยังห่างไกล แต่ในอนาคตหากประเทศเพื่อนบ้านสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ก็ยังเป็นเรื่องใกล้ตัวคนไทยมากขึ้น ต้องมีมาตรการเฝ้าระวัง รองรับอย่างเป็นระบบ กิตติศักดิ์ ย้ำว่า ตอนนี้มีหน่วยงานหลักอยู่ที่กรุงเทพฯ แล้วถ้าไปเกิดเหตุอยู่แถวภาคอีสาน ภาคเหนือ เชียงใหม่แล้วจะทำยังไง ทางกระทรวงวิทยาศาสตร์จึงมีการจัดตั้ง “ศูนย์วิทยาศาสตร์

ประจำภูมิภาค” ภาคเหนือ อีสาน ใต้ ตะวันออก ปส.ก็จะส่งทีมงานเข้าไปฝังตัวอยู่ในศูนย์เหล่านี้ เพื่อเตรียมความพร้อมกรณีเกิดเหตุ

“อยู่ประจำศูนย์ภูมิภาคแก้ไขสถานการณ์ได้ทันทั่วทั้งที่ เราอยากจะมีแผนมาตรการรองรับทุก จังหวัด แต่ปัญหาเราไม่ใช่หน่วยงานใหญ่ คงทำอย่างนั้นไม่ได้ ต้องหาพันธมิตร กรมป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) เป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพ มีทุกจังหวัดอยู่แล้ว เราก็จะส่งคนเข้าไป อบรม ถ้าเกิดเหตุจะทำอย่างไร เป็นลำดับขั้นตอน ให้เป็นหน่วยหน้าเวลาเกิดเหตุ ซึ่งก็เป็นเรื่อง ใหม่ที่เขาก็ไม่คุ้นเหมือนกัน”

ถึงวันนี้ฝึกอบรมไปหลายจังหวัด เกือบจะทั่วแล้ว สำหรับประชาชนทั่วไป ก็จะมีฝ่าย เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ส่งข้อมูลความคืบหน้าในแต่ละกรณีที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ให้ข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหว ประชาชนต้องเตรียมตัวอย่างไร ไม่ให้ตื่นตระหนกตามกระแสข่าวลือ

“ปีหน้าเรากังวลกันมาก อาจจะมีการลักลอบนำเข้า มีอะไรทะเลาะหลายเข้ามามากกว่า ปัจจุบันเยอะแยะ เราต้องตรวจสอบ ป้องกันประเทศเราให้ปลอดภัยให้ได้ไม่ให้มีปัญหาเรื่อง นิวเคลียร์รังสี”

อีกไม่กี่ปีข้างหน้า ประเทศเวียดนามตั้งโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ใกล้ตัวเราขึ้นมาอีก เราจะต้อง พร้อมที่จะปกป้องประชาชนของเรา หากเกิดอะไรขึ้นเราต้องมีแผนรับมือ เตือนประชาชนของเราให้ ได้

“นิวเคลียร์” ในชีวิตประจำวันมีมากมาย ยกตัวอย่างในโรงพยาบาลนอกจากแผนกเอกซเรย์ ก็ยังมีแผนกรังสีรักษา ที่ใช้รักษามะเร็งก็ใช้วัสดุกัมมันตรังสี แผนกเวชศาสตร์นิวเคลียร์ ใช้สาร กัมมันตรังสีฉีดเข้าไปในร่างกายเพื่อไปวินิจฉัย รักษาโรค ในโรงงานอุตสาหกรรม ก็เอาไปใช้กับหอ กลั่นโรงกลั่น โรงงานฉายรังสีอาหารก็ใช้ค่อนข้างเยอะ ในประเทศไทยมี 6-7 แห่ง ฉายฆ่าเชื้อ เครื่องมือแพทย์ ยาสมุนไพร ด้านการเกษตรก็ใช้นานแล้ว ฯลฯ

ต้องย้ำว่าทั้งหมดเหล่านี้ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติมีหน้าที่ไปกำกับดูแล ก่อนตั้งก็ต้องขอ อนุญาต โครงสร้างเหมาะสม ปลอดภัยหรือเปล่า ทุกอย่างต้องพร้อมมีแผนฉุกเฉิน ดำเนินการไป แล้วก็มีเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบอย่างต่อเนื่องเป็นระยะๆตามความเสี่ยง พบเห็นอะไรก็ต้องปรับปรุง แก้ไข จะได้ไม่เกิดเรื่องร้ายๆขึ้นมา

ประชาชนทั่วไปไม่น้อยอาจมองเป็นเรื่องไกลตัว ฟังแล้วก็ไม่รู้ว่าจะน่ากลัวตรงไหน ก็เป็น เรื่องปกติ ถ้าไปถามเด็กๆก็จะนึกถึง “ระเบิดปรมาณู” อ่านเจอในหนังสือเรียนจะฝังใจว่า “อันตราย” แทนที่จะกลับด้านเอาประโยชน์มาก่อน ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เยอะ

“ในร่างกายคนเราก็มีรังสี อาหารบางอย่างก็มีสารกัมมันตรังสีปะปนอยู่เหมือนกัน อย่าง กล้วยหอมธรรมชาติก็มีสารกัมมันตรังสีอยู่ข้างใน ไม่ต้องกลัว เราต้องสร้างความเชื่อมั่น เมื่อนำรังสี มาใช้งานนอกเหนือจากธรรมชาติ มีความปลอดภัยเพียงพอ ได้รับการป้องกัน เพื่อการใช้ อย่าง มั่นใจปลอดภัย”

กิตติศักดิ์ ชินอุดมทรัพย์ รองเลขาธิการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ (ปส.) กล่าวทิ้งท้าย

สร้างพื้นที่เกษตรตัวอย่าง

รัฐเล็งจ้างชาวนาปลูกพืชอื่นแก้ภัยแล้ง

“สมคิด” ผุดไอเดียสร้างสมการ $X+Y+Z$ จัดรายได้ให้ชาวนา ทั้งรายได้จากค่าเช่าที่ดิน จ้างปลูก และขายสินค้าแบ่งเงินกัน หวังเป็นต้นแบบให้ชาวนาปลูกพืชชนิดอื่นแทนปลูกข้าวช่วงภัยแล้ง ซึ่งส่งออกเปราะบาง ฟุ้งฟิงอย่างเดียวไม่ได้ หันสร้างเข้มแข็งเศรษฐกิจท้องถิ่น เดินหน้าหนุนสร้างนวัตกรรมและโมเดลธุรกิจใหม่

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี กล่าวว่า เศรษฐกิจไทยนับแต่นี้เป็นต้นไปไม่สามารถพึ่งการส่งออกเพียงอย่างเดียวได้อีกต่อไป โดยในอีก 3 ปีข้างหน้าเศรษฐกิจไทยจะไม่ได้เห็นการส่งออกที่เติบโตได้ 5% หรือ 10% เหมือนในอดีต ดังนั้นจะต้องมีบางสิ่งขึ้นมาชดเชยแรงจุดของการส่งออก เช่น ความเข้มแข็งของเศรษฐกิจท้องถิ่นที่จะต้องให้เกิดการผลิต การท่องเที่ยว วิชากิจชุมชน ซึ่งในอดีตเคยพูดกันมามากแล้ว แต่ไม่สามารถทำให้สำเร็จได้ เพราะว่าต่างคนต่างทำ นอกจากนี้ความสามารถทางนวัตกรรมทางสินค้าไทยยังต่ำมาก ซึ่งเศรษฐกิจจะก้าวหน้าไปได้ต้องมีนวัตกรรม รวมทั้งจะต้องมีโมเดลทางธุรกิจใหม่ๆ เป็นนวัตกรรมอีกแบบไม่ใช่เฉพาะตัวสินค้า โมเดลในการทำธุรกิจสมัยใหม่เป็นนวัตกรรมเชิงความคิดในการทำธุรกิจ ซึ่งการทำธุรกิจในโลกปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตแล้ว

“การส่งออกของไทยไม่ใช่เพิ่งจะมาถดถอย ตัวเลขย้อนกลับไปเมื่อกว่า 10 ปีที่ผ่านมา การส่งออกเคยเติบโตปีละ 20% ขึ้นไป และมาอีกช่วงเติบโตประมาณ 15-20% อีกช่วงประมาณปี 2554-2555 เริ่มเติบโตมาอยู่ที่ 15% และหล่นลงมาเหลือ 2.9% หลังจากนั้นในแต่ละเดือนจะมีขึ้นมีลง สลับวกลบอยู่ 2 ปีเต็ม มาปีนี้เจอเข้าไป 2 ดอก เศรษฐกิจโลกไม่ดี ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ตกต่ำ มีผลให้การส่งออกตั้งแต่ต้นปีนี้ติดลบมาตลอดจนคาดว่าสิ้นปีนี้จะติดลบประมาณ 5% โดยเฉลี่ยสอดคล้องกับตัวเลขการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (จีดีพี) ที่เคยเติบโตเป็นตัวเลข 2 หลัก อีกช่วง 5-8% หลังปี 2551 เกิดวิกฤติเศรษฐกิจในสหรัฐฯ จีดีพีลงมา แล้วขึ้นไปใหม่

ด้วยมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจกลับเป็นฟืนปลา สุดท้ายก็เหลือประมาณ 0.7-0.9%ในปีที่ผ่านมา สะท้อนอะไรบางอย่างว่า ฐานะโครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทย โดยเฉพาะการส่งออกเริ่มเปราะบาง ไม่สามารถอาศัยการส่งออกอย่างเดียวได้ในอนาคตข้างหน้า”

นายสมคิดกล่าวด้วยว่า ที่ผ่านมามักจะพูดถึงการยกระดับ สร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าเกษตรเสมอ โดยมีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่บท แต่หลายสิบปีที่ผ่านมา มีแต่การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เกิดภัยแล้งก็ให้เงิน ไม่เคยมองว่าสินค้าบางอย่างต้องปลูกน้อยลง ให้อุปสงค์ (ดีมานด์) และอุปทาน (ซัพพลาย) พอๆกันจะได้ราคาดี แต่วันนี้พอมีข่าวว่าจะแล้ง รัฐบาลก็หวังใยเกรงว่าชาวนาปลูกข้าวนาปรังไปแล้วจะเกิดการเสียหายมากขึ้นเพราะไม่มีน้ำส่งให้ แต่ชาวนาบางพื้นที่ก็โกรธ เพราะมีคนไปยุยงว่า รัฐบาลไม่เห็นคุณค่าจะให้เลิกปลูกข้าวแต่ไม่อธิบายว่าจริงๆแล้วรัฐบาลไม่ได้ให้เลิกปลูก

“รัฐบาลจะพยายามหาทางช่วยชาวนา โดยจงใจให้ปลูกพืชอย่างอื่นที่จะสร้างรายได้ให้ ซึ่งการที่จะให้ชาวนาปลูกพืชอย่างอื่นชาวนาจะไม่กล้า และไม่มีทุน รวมทั้งกลัวว่าปลูกไปแล้วเงินใครจะรับผิดชอบ ซึ่งเรื่องนี้มีการคุยกันในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมีไอเดียใหม่ๆที่จะไปเช่าที่ดินของชาวนาในพื้นที่น้ำน้อยมาก ปลูกข้าวไม่ขึ้น ชาวนาจะมีรายได้เป็นค่าเช่าเท่ากับ x และสนับสนุนให้เมล็ดพันธุ์พืชบางชนิดทดลองปลูกในช่วงแล้ง และจ้างชาวนาให้ปลูก มีรายได้ค่าจ้างเท่ากับ y ปลูกแล้วได้ผลผลิต จะมีรัฐบาล เอกชน ภาคประชาชน โดยเฉพาะกระทรวงพาณิชย์หาทางไปเปิดร้านจำหน่ายหรือเอาต์เลตให้ เพื่อให้มีที่วางสินค้าขายที่ปลูกขึ้นมาได้ เช่น ผักชี มีรายได้จากการจำหน่ายมาแบ่งกัน เป็น z ชาวนาจะมีรายได้เท่ากับสมการ $x+y+z$ เป็นรายได้ที่จะทำให้ชาวนาอยู่ได้”

สำหรับวิธีการช่วยเหลือดังกล่าว จะดีกว่าการให้เงินช่วยชาวนาแบบให้ฟรี ซึ่งให้ไปแล้วไม่เกิดอะไรขึ้น วิธีนี้จะเกิดประโยชน์ที่ทำให้ชาวนาเห็นว่าปลูกพืชชนิดอื่นแล้วก็อยู่ได้ และไม่มีความเสี่ยง ช่วยกระตุ้นให้ชาวนารู้จักการปลูกพืชชนิดอื่น โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยยกระดับสินค้าให้มีคุณภาพ สร้างมูลค่า แปรรูปให้มากขึ้น